

ת"פ 54476/02/13 - בעניין: מדינת ישראל, המאשימה נגד ינקו מויססקו, הנאשמים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54476-02-13 מדינת ישראל נ' מויססקו
ת"פ 51187-10-13 מדינת ישראל נ' מויססקו
ת"פ 10619-06-14 מדינת ישראל נ' מויססקו

בפני כבוד השופט אביטל חן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ינקו מויססקו

הנאשמים

גזר דין

כנגד הנאשם הוגש 3 כתבי אישום בעבירות שונות בהן הורשע הנאשם בהתאם להודאתו.

בת"פ 54476-02-13 הורשע הנאשם בעבירות שעניינן גניבה ותקיפה סתם.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 29/2/12 נטל הנאשם מוצרים בשווי 220 ₪ מסופר מרקט "מגה בעיר". הנאשם עבר את קו הקופות מבלי לשלם עבור המוצרים, משפנו אליו עובדי הסופר, הציג בפניהם הנאשם קבלה ממועד אחר, ולאחר מכן ניסה להימלט מהמקום, כאשר הוא דוחף את העוברים, מכה אותם באמצעות אגרופיו ושורט את ידיהם באמצעות ציפורניו.

עמוד 1

בת"פ 10619-06-14 הורשע הנאשם בעבירה שעניינה הגרלות והימורים אסורים וכן עבירה של החזקת מקום להימורים או להגרלות.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 16/6/11 ניהל הנאשם והחזיק מקום בו שהו אותה העת 8 אחרים, ששיחקו משחק מסוג "טקסס הולדם", בו כל אחד מהשמונה הימר בסכומי כסף שונים.

בת"פ 51187-10-13 הורשע הנאשם בעבירה של גניבה, בכך שביום 27/1/13 במהלך שירות שקיבל בסניף של חברת סלקום, נטל מכשיר טלפון נייד מסוג "אייפון" שהיה שייך למנהל השירות, ועזב את המקום כשהמכשיר ברשותו.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 67 שנה, עלה עם הוריו מרומניה בהיותו בגיל 15 שנה. מסכת חייו העגומה של הנאשם מפורטת בהרחבה בתסקיר ובאה לידי ביטוי בקשיי הסתגלות רבים, בין היתר על רקע פטירתה של אמו זמן קצר לאחר עלייתם ארצה.

לנאשם עבר פלילי עשיר בעבירות רכוש ועבירות אלימות בגין ריצה עונשי מאסר לתקופה מצטברת של כ-20 שנה.

ביחס לעבירות בהן הורשע בת"פ 54476-02-13 (גניבה ותקיפה סתם) מסר הנאשם כי גנב מהסופר מרקט מוצרי מזון על רקע מצבו הכלכלי הקשה, מתוך כוונה להיעצר ולקבל סיוע מהמדינה.

באשר לעבירה בת"פ 51187-10-13 (גניבת מכשיר טלפון נייד) הסביר כי ביצע את העבירה באופן ספונטני, ומכספי מכירת מכשיר הטלפון שילם חובות להוצאה לפועל ואת חשבון החשמל. לדבריו, ידע כי המקום מצולם וכי הוא עלול להיתפס.

ביחס לעבירות נשוא תיק 10619-06-14 (עבירות ההימורים) מסר הנאשם לשירות המבחן כי הוא הוזמן למקום על ידי חבר משותף, ותמורת תשלום של 500 ₪ טען בפני השוטרים שהוא בעליו של המקום. את התנהגותו הסביר כהזדמנות לעשיית "כסף קל", לו נזקק לצורך תשלום חובות. על אף שידוע לנאשם כי מדובר בעבירה על החוק, נמנע הוא מלהביע צער או חרטה על מעשיו.

שירות המבחן התרשם כי העבירות בוצעו על רקע המצוקה הכלכלית בה נתון הנאשם, ובהעדר כוחות לשינוי ודפוסי אישיות קרביניים, מתקשה הנאשם להיעזר בגורמי הרווחה או בשירות המבחן.

בבואו לשקול סיכוי להישנות עבירות מציין שירות המבחן מחד, כגורמי סיכוי, תוספת צפויה בהכנסותיו של הנאשם (קבלת קצבת זקנה), מצבו הבריאותי המורכב ומצבה של רעייתו, וגילו המתקדם.

מנגד, תחת גורמי הסיכון מציין השירות היעדר כוחות להתמודד עם המצוקה הכלכלית בה הוא נתון, קשייו להיעזר בגורמי טיפול, מאפייני אישיות נוקשים, וקושי ליטול אחריות על התנהגותו.

בשקלול נתונים אלו, סבור שירות המבחן כי גורמי הסיכוי עולים על גורמי הסיכון, וממליצים על השתת עונש מאסר מותנה והתחייבות עצמית. נוכח מצבה הבריאותי של רעייתו והיותה תלויה בנאשם, ממליץ שירות המבחן להימנע

עמוד 2

מהשתת מאסר בפועל. בשל מצבו הבריאותי של הנאשם, סבור שירות המבחן כי הנאשם יתקשה אף לרצות עונש של"צ.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני התביעה לעונש

בטיעוניה לעונש התייחסה התביעה למידת הפגיעה בערכים המוגנים ולנסיבות ביצוע העבירות.

ביחס לת"פ 54476-02-13 (גניבה ותקיפה סתם) טוענת התביעה למתחם ענישה הנע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר ועותרת להשית על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים.

בענין ת"פ 51187-10-13 שעניינו גניבת מכשיר טלפון נייד טוענת התביעה למתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר בפועל ממש, כאשר לדעתה יש להשית על הנאשם חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בתיק ת"פ 10619-06-14 טוענת התביעה למתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר, כאשר בעניינו של הנאשם יש להשית לדעת התביעה 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בגובה 10,000 ₪.

נוכח גילו המבוגר של הנאשם ומצבו הבריאותי הלקוי, עותרת התביעה להשתת 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ב-3 התיקים, בליווי עונש מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים וקנס בגובה 10,000 ₪.

טיעוני ההגנה לעונש

בפתח טיעוניו לעונש התייחס ב"כ הנאשם לגילו המתקדם של הנאשם, העובדה שב-25 השנים שחלפו, לא ביצע עבירות ומצבם הבריאותי הלקוי שלו ושל רעייתו.

בין היתר התייחס הסנגור לרקע לביצוע המעשים (ראה להלן) ולמצבם הכלכלי העגום של הנאשם ורעייתו אשר לדבריו מתקיימים מקצבה בת 2,500 ₪, באמצעותה הם מממנים את הוצאות הדיור, המחיה והבריאות.

במסגרת דבריו האחרונים, סיפר הנאשם על מצבה הבריאותי הלקוי של רעייתו והיותה תלויה בו.

כן תיאר הנאשם את מצבו הכלכלי הרעוע, היותו חייב מוגבל ומצבו הבריאותי, אשר אינו מאפשר ביצוע עבודות שירות. כן הוסיף הנאשם כי משנת 1991 לא ביצע עבירות וכי את עבירות ההימורים ביצע על מנת לשלם את חובו בהוצאה לפועל.

בנסיבות הענין ומשהודה הנאשם בעבירות המיוחסות לו, עותר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בהשתתף מאסר מותנה והתחייבות.

דין וגזירת דין

בהתאם לכללי הבניית ענישה יש לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, זאת בהתאם לעקרון ההלימה. לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

ת"פ 54476-02-13

הנאשם הורשע בעבירות שעניינן גניבה ותקיפה סתם.

עבירת הגניבה

הערך המוגן בעבירה של גניבה הינו הגנה על קניינו של הפרט ועל תחושת הביטחון של הציבור. במקרה שבפני, מדובר בפגיעה קלה בערך המוגן נוכח שווי הרכוש שנגנב, והעובדה שהנאשם נתפס בכף והמוצרים הושבו לבעליהם.

בענין **מדיניות הענישה הנוהגת** אני מפנה לפסיקה הדנה במקרים דומים למקרה שבפני:

א. ברע"פ 7528/11 **גוטליב נ' מדינת ישראל** (26.10.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע שלוש עבירות של גניבה (ביגוד והנעלה בשווי למעלה מ-800 ₪ ועוד גניבות פריטים מחנויות) ונידונה לשישה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים. בסך הכל נידונה הנאשמת ל-9 חודשי מאסר.

ב. ברע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת גניבה, ונדון ל-4 חודשי מאסר בפועל. הנאשם גנב מכשיר טלפון סלולארי והיה בעל עבר פלילי הכולל 3 הרשעות בעבירות רכוש, מרמה ואלימות.

ג. ברע"פ 4973/12 **אמויאל נ' מדינת ישראל** (1.7.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. הנאשם שלח ידו מעל דלפק כספר הבנק, וגנב כסף בסך 19,100 ₪ שהונח שם ללא השגחה. לנאשם עבר פלילי קודם והוא נידון לעונש מאסר בפועל למשך לשלושה חודשים ויום.

ד. בע"פ (מח' י-ם) 8182-09-11 **אבו ננ'מה נ' מדינת ישראל** (14.11.11), התקבל באופן חלקי ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה. הנאשם ניסה למכור לתייר גלויות, תוך שהוא מוציא מתוך תיקו של התייר ארנק שבו כסף מזומן ומסמכים אישיים. לנאשם עבר פלילי קודם. בית משפט השלום גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה, במצטבר כך שהנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל-21 חודשי מאסר בפועל, כלל הפעלת המאסר המותנה.

- ה. בעפ"ג (מח' י-ם) 25337-07-11 **מדינת ישראל נ' אבו סביתאן** (7.9.11), גזר בית משפט השלום על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל על עבירת הגניבה (ארנק וטלפון נייד), וכן הפעיל במצטבר מאסר מותנה בן 6 חודשים, בית משפט המחוזי החמיר בעונש, והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר. סך הכל נידון הנאשם ל- 18 חודשים.
- ו. בעפ"ג (מח' י-ם) 18727-03-10 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (22.4.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה של טלפון סלולרי, ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, ועם הפעלת מאסר מותנה ל- 11 חודשים.
- ז. **בת"פ (חי') 2987-11-02 מדינת ישראל נ' קוסיאקוב** (18.1.10), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה מחנות, נדון לחודשיים מאסר בפועל, ועם הפעלת מאסר מותנה ל- 12 חודשי מאסר.
- ח. בת"פ (פ"ת) 28425-02-13 **מדינת ישראל נ' דריבין** (4.11.13), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה, כאשר גנב בושם מסניף "סופר-פארם" בשווי 695.95 ₪. לחובת הנאשם עמדו שש הרשעות קודמות, והוא נידון לחודשיים וחצי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים, בסיכום נדון הנאשם ל- 10.5 חודשי מאסר בפועל.
- ט. בת"פ (ב"ש) 12309-11-10 **מדינת ישראל נ' מרדו** (29.11.10), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע שלוש עבירות גניבה. הנאשם גנב בשלושה מועדים שונים מכשירי טלפון סלולרי, ממתלוננים ששהו בבית חולים. לחובתו עמד עבר פלילי מכהיד. הנאשם נידון לשבעה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת שני מאסרים מותנים אחד בחופף ואחד במצטבר, ובסך הכל ל- 10 חודשי מאסר בפועל.
- י. בת"פ (נת') 23992-11-09 **מדינת ישראל נ' אדדי** (26.1.10), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה בכך שגנב מחנות מוצרים בשווי של 395 ש"ח. הנאשם נידון ל- 3 חודשי מאסר בפועל, והופעל בעניינו מאסר מותנה למשך 6 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. בסיכום נגזר דינו של הנאשם כאן ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

עבירת תקיפה סתם

הערך המוגן בעבירה של תקיפה סתם הינו הזכות להגנה על שלומו וגופו של הפרט, כאשר במקרה שבפני מידת הפגיעה בערך המוגן אינה גבוהה, משמדובר בדחיפות ובשריטות, וזאת מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם.

מדיניות הענישה הנוהגת כפי שיפורט להלן, הוא עונש הנע בין מאסר מותנה לבין עונש של מאסר בפועל למשך מספר חודשים ועונשים נלווים:

בת"פ 26853-07-13 **(ק"ג) מדינת ישראל נ' אורן סבח** (ניתן ביום 12.12.13), הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי, בעבירה של תקיפה סתם, באופן שהנאשם סטר על פניו של המתלונן, בית המשפט השית על הנאשם עונש מאסר מותנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

בת"פ 48049-05-10 **(י-ם) מדינת ישראל נ' פטריק גרום** (ניתן ביום 14.10.13), הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם, באופן שזרק לעבר המתלונן חול ואבנים שלא פגעו במתלונן, נתן למתלונן אגרוף ברקה הימנית, בהמשך

בעט בו, דחף אותו ונתן לו שני אגרופים. הנאשם נעדר עבר פלילי, נורמטיבי והיה קיים חשש לפגיעה תעסוקתית, בית המשפט השית על הנאשם צו מבחן ושל"צ בהיקף של 100 שעות.

בת"פ 47766-05-12 (ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' ארדני אטשה** (ניתן ביום 28.10.13), הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם, לאחר שהיה בגילופין, ניהל ויכוח עם נהג מונית בה נסע, חטף את הכסף מהנהג, הכה בעורפו, יצא מן המונית ובעט בחלון הרכב. בית המשפט השית על הנאשם עונש מאסר מותנה, קנס כספי ופיצוי למתלונן.

ת"פ 283-07-13 (ת"א) **מדינת ישראל נ' אהרן בן יצחק יפה** (ניתן ביום 25.07.13), הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת סתם והיזק לרכוש במזיד. הנאשם זרק על המתלונן תקליטורים שהחזיק ביד וגרם לצידו במקום נזק בשווי 700 ₪. בית המשפט השית על הנאשם מאסר מותנה.

בת"פ 5441-12-12 (ק"ג) **מדינת ישראל נ' עמוס טייאר** (ניתן ביום 14.01.14), הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם. באותו מקרה, היכה הנאשם את המתלונן, שוטר, פעמיים בידו הימנית על חזהו. בית המשפט השית על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, עונש מאסר מותנה ועונשים נלווים.

בת"פ 3385-12-13 **מדינת ישראל נ' רפאל דדון**, [פורסם בנבו] (29.10.14), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים. האירוע אירע במועדון בעת שאחד מבעלי המקום דרש מהנאשם לעזוב את המקום והנאשם איים עליו, ובנוסף תקף אותו בכך שאחז בצווארו ודחף אותו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שרות לבין 14 חודשי מאסר.

לטעמי, מתחם הענישה לאירוע נשוא ת"פ 54476-02-13 נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל, שאפשר כי יורוצו בעבודות שירות.

ת"פ 51187-10-13

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה שעניינה גניבה של פלאפון.

מדובר לטעמי בפגיעה גבוהה בערך המוגן של זכות האדם להגנה על קניינו, פרטיותו ושלווה נפשו של הציבור. מכשירי הטלפון הנייד כבר אינם משמשים אך לצרכי תקשורת ומהווים מכשיר המאחסן בתוכו מידע רב ויקר לרבות תמונות, סרטונים, מיילים וגישה למאגרי מידע פרטיים. מדובר במכשיר יקר שמחירו עולה כדי אלפי שקלים. לא נטען במקרה שבפני כי המכשיר הושב לבעליו.

בענין זה ועל גודל הנזק הנגרם לאדם שמכשיר הטלפון הנייד שלו ניטל ממנו, אני מפנה לדברים שנאמרו מפי כב' השופטת דיאנה סלע בת"פ 20658-12-12 (מחוזי-חיפה) **מדינת ישראל נגד ישראל אלמלח:**

"גזילתו של טלפון סלולרי בימים אלה, ובעיקר מכשירי טלפון "חכמים", מהווה למעשה גזילה של מחשב אישי, בו מאוחסן מידע אישי רב של הקורבן, על כל הכרוך בכך. אכן, מעבר לערך הכלכלי של המכשיר עצמו, קיים ערך כלכלי ורגשי למידע העלול ליפול בידי השודד, ומעבר לצער על אובדן הזכרון, אם מדובר בספר טלפונים, בתמונות אישיות,

**משפחתיות או בנתונים אחרים, יש חשש כי גורמים עברייניים יעשו בנתונים אלה שימוש
נוסף.**

המחוקק קבע עונש מאסר מקסימלי ל-3 שנים בעבירה של גניבה. בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב הנע בין מאסר קצר בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברח (ת"פ 20681-08-12 מדינת ישראל נ' אדרס, עפ"ג 18727-03-10 ג'אבר נ' מדינת ישראל, ת"פ 12309-11-10 מדינת ישראל נ' מרדו).

ת"פ 10619-06-14

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה שעניינה הגרלות והימורים אסורים וכן עבירה של החזקת מקום להימורים או להגרלות. על פי עובדות כתב האישום, ביום 16/6/11 ניהל הנאשם והחזיק מקום בו שהו אותה העת 8 אחרים, ששיחקו משחק מסוג "טקסס הולדם", בו כל אחד מהשמונה הימר בסכומי כסף שונים.

מדובר בסעיפי חיקוק שנועדו להגן על הציבור מפני הסכנות הכרוכות בהתמכרות להימורים ולפגיעה הפוטנציאלית במי שנופל ברשת ההתמכרות להימורים, ועלול להפוך נטל החברה אם יאבד את נכסיו.

על הערך החברתי הנפגע בעבירות הימורים לסוגיה, ניתן ללמוד ברע"פ 9140/99 רומנו נ' מדינת ישראל:

"בחינת עיקרי ההסדר בחוק הנוגע למשחקים אסורים מביאה למסקנה כיהוא נועד בבסיסו לשלול תופעה חברתית שטמונים בה סיכונים לפרט ולחברה כאחד. משחקי המזל במשמעותם המקובלת קשורים בדרך-כלל באפשרות זכייה הכרוכה בקבלת תועלת חומרית של ממש. הציפייה ליתרונות חומריים כאלה או אחרים עלולה להביא לידי נטייה להתמכרות או לעוודה. ההתמכרות היא תופעה שהחברה מבקשת לשלול על שום סכנותיה הרבות כאשר נלווית אליה ציפייה לקבלת תועלת חומרית. פן אחד של ההתמכרות למשחקי מזל הוא פן ההתעשרות בלא מאמץ ויגיע כפיים. התעשרות הכרוכה כולה במזל היא תופעה חברתית הנחזית כתופעה לא בריאה. היא מעודדת תופעות של פרזיטיות והשתעבדות לדרך חיים שבה הפרט אינו נדרש למצות את יכולתו הפיזית והמנטלית בדרך התורמת לעצמו ולחברה. הפן האחר של ההתמכרות עניינו בסכנות הרוח אסון להפסדים כספיים מפליגים היוצאים מגדר שליטה. מצבים כגון אלה עלולים למוטט את המתמכר ואת בני משפחתו ולהופכם תלויים במקורות הסעד של החברה. הם עלולים לדרדר את המתמכר לפשיעה כדי להקנות את תוצאות הפסדיו. ההתמוטטות הכלכלית של הפרט משתלבת כך גם עם יצירת סיכון לשלום הציבור וביטחונו וההשלכות הקשות מכל אלה הם בגדר הנצפה. הנורמה החברתית הנוהגת רואה אפוא בעין רעה את משחקי המזל שמשולבות בהם טובות הנאה כספיות או חומריות אחרות, ואלה מוחזקים בעיני החוק כרעה חולה המסבה נזק חברתי וכלכלי קשה לפרט ולחברה."

הפסיקה בעבירות האמורות אינה רבה. עיון במקרים המובאים בפסיקה מעלה כי בגין עבירה של הגרלות והימורים אסורים נע מתחם הענישה בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר [(ת"פ 3101/07 מדינת ישראל נ' ליאור ויקטור נחום (ניתן ביום 16/1/13); ת"פ 21752-12-13 מדינת ישראל נ' אליאור מרציאנו (ניתן ביום 21/9/15); ת"פ (ת"א) 51038-11-10 מדינת ישראל נ' רון רובי; ת"פ 24939-09-13 מדינת ישראל נ' אדרי (ניתן ביום

עמוד 7

20/7/15].

בעבירה של החזקת מקום להימורים או הגרלות נע מתחם הענישה בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות [(ת"פ (חיפה) 36786-02-11 מדינת ישראל נ' משה סנדר (ניתן ביום 11/11/14); עפ"ג (ת"א) 7576-03-10 טל נ' מדינת ישראל (2010); ת"פ 24939-09-13 מדינת ישראל נ' אדרי (ניתן ביום 20/7/15)]

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי דעתי לכך שמדובר במקרה חד פעמי, וניתן לקבוע כי מידת הפגיעה בערך המוגן הינה נמוכה.

לטעמי ניתן לקבוע כי מתחם הענישה בגין אירוע נשוא 10619-06-14 נע בין מאסר מותנה לבין שלושה חודשי מאסר שאפשר שירוצו בעבודות שירות.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם בן כ-67 שנה, בעל נסיבות חיים עגומות, כמתואר בהרחבה בתסקיר.

שירות המבחן מסביר כי גם היום סובל הנאשם מקשיים כלכליים משמעותיים ומנהל מלחמת הישרדות יום יומית. לדעת השירות התמודדותו של הנאשם עם הבעיות הכלכליות שמהם הוא סובל, נעשית לעיתים באמצעות ביצוע עבירות רכוש.

הנאשם ריצה כמבואר לעיל עונשי מאסר לתקופה המגיעה לכ-20 שנה בגין הרשעתו בעבירות בתחום הרכוש והאלימות.

לדעת שירות המבחן מדובר באדם בעל קיום אישיותיים אנטי סוציאליים, בעל עמדות קורבניות הנוטה להגיב בתוקפנות ואגרסיביות כאשר המציאות אינה עומדת בקנה אחד עם השקפותיו ו/או דרישותיו. עוד מצוין השירות כי הנאשם אינו מעוניין לערוך שינוי בחייו ואם מצבו ידרדר או יחמיר, עלול הוא שוב לנהוג באופן פורץ גבולות ועובר חוק.

הנאשם לא נטל אחריות מלאה בגין ביצוע העבירות שבפניי ומנגד יצוין כי הרשעתו האחרונה הינה בגין עבירה משנת 1991.

נתתי דעתי לרקע לביצוע העבירות, לקשיים באישיותו של הנאשם, למאפייני אישיותו המונעים ממנו יכולת ליטול אחריות על התנהגותו, למצבה הבריאותי של רעייתו והיותה תלויה בו.

השירות מצוין כי הנאשם יתקשה לבצע עונש של מאסר בפועל בשל תלותה של רעייתו וכן יתקשה לבצע עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.

סבור אני כי הצטברות העבירות שבפניי מקשה מאוד על סיום ההליך ללא ענישה משמעותית ולטעמי אף מאסר בפועל אך, עם זאת מצבו של הנאשם ובמיוחד מצבה של רעייתו אותה הוא סועד מחייבים חריגה לקולא. אלמלא המאפיינים המיוחדים של הנאשם, לרבות מצבו הבריאותי, גילו ומצבה הבריאותי של רעייתו, ראוי היה להשית על הנאשם לטעמי

שלושה חודשי מאסר בפועל.

הנאשם זקוק למרות גילו ומצבו הבריאותי לגבול לפחות בדמות מאסר מותנה.

אמנע מהשתת קנס כספי כלשהו בשל מצבו הכלכלי הדחוק של הנאשם.

לאחר שלקחתי בחשבון את כל הנתונים המפורטים לעיל, ראיתי לדון את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 200 שעות של"צ לביצוע בהתאם לתכנית שהכין שירות המבחן.
2. שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מהיום אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות של הגרלות והימורים אסורים, או עבירות נגד הרכוש מסוג עוון.
3. שישה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות רכוש מסוג פשע.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 9/3/16 בנוכחות הצדדים.